

text
Jan Myrdal

Skritställning

Den *trettionde* stämman

Nu har Folket i Bild/Kulturfront hållit sin stämma. Den trettionde om man räknar in den konstituerande stämman 1971. Stämman konstaterade att det var ordning på ekonomi och ordning på papperen. Sådant är utmärkt men angår det tidningens läsare?

Jo, den stämman angår sannerligen läsarna på flera sätt. Ty Folket i Bild/Kulturfront är inte bara en tidning; den är en demokratisk organisation styrd av sina medlemmar.

Nu med den trettionde årgången har Folket i Bild/Kulturfront utan att ändra sin huvudinriktning existerat längre än den Folket i Bild vilken grundades av Karl Kilbom hösten 1934 men som såldes till Åhlén & Åkerlund i sin tjugooåttonde årgång och sedan blev en porrtidning.

Vi lärde av historien när vi började. Detta nederlag med gamla FiB fick inte upprepas.

Alltså tydliga paroller som grund för arbetet med en tidning vilken är helt ägd och styrd av sina medlemmar. En som inte kan säljas av någon överordnad organisations räknemissar och som varken står under statens eller reklamkapitalets finansiella kontroll. Det är medlemmarna som genom stämman styr tidningen – väljer även ansvarig utgivare.

På den konstituerande stämman 1971 stod strid om vi skulle arbeta med stormötesdemokrati eller i enlighet med folkrörelsedemokratisk tradition. Formella regler, ordning och reda, ordentlig bokföring, ansvarighet och representativitet. Debatten var hård. Stormöten hade sin uppgift, menade vi som höll på folkrörelsemodellen, men som organisationsprincip blir de destruktiva och förtryckande. Med blott någon rösts övertikt segrade folkrörelsemodellen. Men vi skulle lära av erfarenheterna och vara mer öppna än brukligt. Valda delegater med rösträtt på suveräna stämmor där dock varje medlem skulle ha närvarorätt, yttranderätt och förslagsrätt.

Utan denna organisationsprincip hade det inte funnits någon tidning att läsa i dag!

Parollerna är det gemensamma. De utgör en ram. Men inom denna ram – se oss som en solfjäder! – är vi olika och har olika åsikter. De tycks ibland växa till personliga motsättningar. Men om dessa vädras ut ändrar de karaktär, blir till tydliga och hanterbara motsättningar i sak. (Det sitter ju – som Strindberg sade – en person på var sak.) Det gjorde vi ordentligt – på nätet inte minst – inför denna stämma. Alltså blev diskussionerna på stämman sakliga och förde fram till eniga beslut. Presidiet behövde i den processen varken bruka klubban för att avbryta talare eller ens införa hårda tidsbegränsningar.

Styrelsen förnyades men inte så att oliktankande ledamöter

sparkades. Styrelsen skall vara representativ för medlemmarna. Vi är inte som lika pärlor uppträdde på ett snöre. Vi är olika och meningarna skall brytas för att besluten skall bli bra.

Vi tog ett beslut i programfrågan som kommer att betyda mycket. Program har vi haft ända från början. De konkretiserar parollerna. Men nuet är inte samma som dået 1971 eller 1985.

EU är nu oss en verklighet. Dess federalistiska liksom dess krigiska roll påtaglig. Vad då med den nationella frågan? Hur står den i dag för Sverige och dess folk? Vad med krigsmakten? Är det svenska försvaret ett försvar så som vi tidigare menat även om det funnits svekfulla officerare som 1940 och 1952 och under IB-affären – eller är det numera blott ett instrument i imperialisternas händer när EU och NATO i eget intresse agerar? Vad blir då rätt hållning? Den från 1912? Inte en man inte ett öre! Soldater är mördare! Har de slagorden nu blivit de rätta och skall vi som de våra tyska vänner vilka nu står inför rätta uppmana officerare i ockupationstrupperna i Kosovo till vad tysk domstol kallar "fanflykt"?

Vad är vänster och vad är höger i ett läge då de partier vilka kallat sig vänster runtom i Europa står för social nedrustning, avveckling av medborgerliga rättigheter och såväl ekonomisk som militär imperialism? Och vad med de svenska politiker vilka demonstrerar mot rasism men i praktiken genomför den rasistiska bostadspolitik vilken skapar ghetton med en etniskt utdifferierad underklass? Vad med de politiker som bär ansvaret för en skolpolitik med vilken sådana svenska medborgare födda i Sverige av svenska medborgare som är etniskt utdifferierade görs till analfabeter?

För att inte tala om hotet mot språk och folkets kultur och överhetens tyskinspirerade destruerande av Tryckfrihetsförordningen.

Och skeendet utanför vår världsdel. Vad med jordfrågan i Afrika? I våra media är det självklart att de vita farmarna har rätten på sin sida mot de jordlösa – men är det så självklart? Reportage!

Globalisering och avfolkning av inlandet inte att förglömma. Nog finns punkter att ta upp.

Naturligtvis kunde vi klubbat dem sats efter sats och skapat ett sorts program uppifrån.

Men stämman valde en annan väg. Frågor som dessa skall Folket i Bild/Kulturfront ställa – i tidningen på journalistiskt och konstnärligt sätt och konkret ta upp på möten lokalt – under det kommande verksamhetsåret.

Så blir det möjligt att nå fram också till rätt programskrivning!

Nog var den stämman viktig för våra läsare. •